

դիլ լիզուրից ազդեցիկան ֆակտոր է
ունենալ և հեկեղեցին, որովհետև համար-
չանակալան յեղպայիտու թիւաների մէջ հեկե-
ղեցի ինքնուրոյնութիւնը եղել է մեր
ի պայմանութեան զբաղակալանը: Անկե-
ն նրա համար այն կաթողիկոսները,
որք մերթել են մէջ հեկեղեցու իրա-
ւութիւն և զբա փոխարեն տրամադրանք
ի տրամադրութիւն սոյն տաղիւրդը,
իսկ Նեղոյ առնելից ցոյցնաւորում զարա-
ժամանակներէից սկսած զլիւթլայք
մէ ազդել և այլ հերոսաբանական պար-
քը ուխտազորութիւնը մենք պիտի
կենք մեր զաւակներին» (Ա. հատ, էջ
: Մի ուրիշ աղագած հեկեղեցու տեղը
ի վիզուրդն է համարում, իսկ հոգեբանաբա-
նութիւն՝ նրա սպասաւորը: Նրա կարծիքով
հեկեղեցու մէջ ուրքը մինչև զլուս-
լաւոր է բէֆթար մտցնել, և այդ ուշ թէ
տալիքի նշանաւոր, որովհետև այդ
շանակէ ուրիշ խրճի զլաւ բռնանալ,
հեկեղեցու կառավարութեան մէջ, որ,
ենս ի խոսել և անկարգութեանը առա-
ւելով, մեծ մասամբ պատճառ է եղել
զարաւոր թշուառութեանը: Նւ զգոն-
ում է, որ հեկեղեցին կենդանի գործն
մեր կենարած ու վերանորոգիլի յո-
այն հասարակութեան, որին նա իս-
կ պատկանում է:

